

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

לפני כבוד השופטת סיגל יעקבי

תובעים ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד תומר בר-נתן ו/או שירה אידלמן
ממשרד ארנון, תמור-לוי, עורכי דין

נגד

נתבעים קבוצת ישראל אירופה התחדשות עירונית בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד נדים מסרי ו/או האלה חמדן

פסק דין

- 1
- 2 1. התובעת והנתבעת הן חברות העוסקות בתחום הנדל"ן בכלל ובתחום ההתחדשות
- 3 העירונית בפרט.
- 4 2. בסברה ששם הנתבעת דומה לשמה עד כדי להטעות פנתה התובעת לבית המשפט,
- 5 במסגרת ההליך שבפניי, בבקשה למתן צו מניעה קבוע מכוח סעיף 30 לחוק החברות,
- 6 תשנ"ט - 1999 (להלן: "חוק החברות"), המורה לנתבעת להימנע מלהשתמש בשמה,
- 7 הדומה לשמה של התובעת עד כדי להטעות, ובכלל זה, ליתן צו המורה לנתבעת
- 8 ולבעליה לחדול משימוש בצירוף המילים "ישראל-אירופה" בהקשר של פעילות
- 9 עסקית כלשהי.
- 10 כן התבקש בית המשפט להורות לנתבעת לשנות את שמה הרשום אצל רשם החברות
- 11 ולהורות לרשם לתקן את הרישום אצלו בהתאם לצו המבוקש.

12

13

העובדות שאינן שנויות במחלוקת בין הצדדים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 3. החברה התובעת, ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ, התאגדה ונרשמה
- 2 ביום 1.3.2011. החברה עוסקת בתחום הנדל"ן בכלל ובתחום ההתחדשות העירונית
- 3 בפרט.
- 4 4. הנתבעת, קבוצת ישראל אירופה התחדשות עירונית בע"מ, התאגדה ונרשמה ביום
- 5 12.12.2019 ועוסקת אף היא בתחום הנדל"ן ובכלל זה, כעולה משמה, בתחום
- 6 ההתחדשות העירונית.
- 7 5. הנתבעת נוסדה על ידי מר משה פרנץ (להלן: "מר פרנץ") ומר רפאל ניסני באמצעות
- 8 חברת "בראשית רפאל יזמות בע"מ" (להלן: "חברת בראשית") הנשלטת ע"י מר
- 9 ניסני. מניות הנתבעת רשומות על שם אשתו של מר פרנץ ועל שם חברת בראשית.
- 10 6. מר פרנץ הוא אביה של הגב' נטלי איפרגן (להלן: "הגב' איפרגן") וחמו של מר אלעד
- 11 איפרגן (להלן: "מר איפרגן"), בן זוגה של הגב' איפרגן, המחזיקים שניהם, הגב'
- 12 איפרגן במישרין ומר איפרגן בשרשור, באמצעות חברת אסקופה ישראל מגורים
- 13 בע"מ, במניות התובעת.
- 14 7. יצוין כי התובעת הוקמה על ידי מר אפרגן, ביחס עם גיסתו סנדי, בתו של מר פרנץ
- 15 ואחותה של הגב' אפרגן וכי עד שנת 2016 היה מר פרנץ עצמו בעל מניות בה, עד
- 16 שבשנת 2016 העביר את יתרת מניותיו לגב' אפרגן. הצדדים חלוקים ביניהם על
- 17 התקופה המדויקת בה היה מר פרנץ מנהל בחברה ואולם לצורך הכרעה בהליך
- 18 שבפניי לא נדרשת הכרעה במחלוקת זו ודי בעובדה שאינה שנויה במחלוקת כי מר
- 19 פרנץ היה בעל מניות בחברה ושימש כמנהל בה.
- 20 8. סביב העברת מניות זו התגלע סכסוך בין מר פרנץ לבין בתו וחתנו, בעלי השליטה
- 21 בתובעת, בעקבותיו הוגשה על ידו, עובר לפתיחת ההליך שבכותרת, תביעה לבית
- 22 המשפט לענייני משפחה בטענה כי הוא זכאי להירשם כבעל מניות בתובעת. יצוין כי
- 23 לאחר הגשת ההליך שבכותרת, נדחתה התביעה בפסק דין של בית המשפט לענייני

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 משפחה בקריות (במסגרת תמ"ש 55895-01-20) וכך גם הערעור שהוגש על פסק
2 הדין.
- 3 9. קודם לרישום הנתבעת ברשם החברות (להלן גם: "הרשם"), הוגשה על ידי מייסדיה
4 בקשה לרישום החברה בשם "ר.מ. ישראל אירופה השקעות ונדל"ן בע"מ" ואולם
5 בקשת הרישום נדחתה על ידי הרשם. בעקבות זאת הוגשה בקשה לרישום החברה
6 בשמה הנוכחי, וזו אושרה על ידי הרשם.
- 7 10. ביום 30.1.2020 פנתה התובעת אל רשם החברות בדרישה מכוח סעיף 29 לחוק
8 החברות, להורות על שינוי שמה הרשום של הנתבעת לנוכח הדמיון הנטען בין שמה
9 לבין שמה של התובעת, במסגרתה פירטה היא את תחומי העיסוק של שתי החברות.
- 10 11. ביום 15.3.2020 ניתנה החלטת הרשם במסגרתה נקבע על ידו כי שמה של הנתבעת
11 אינו נוגד את הוראות סעיף 27 לחוק וכי על כן לא קיימת עילה לפיה ידרוש רשם
12 החברות מהחברה האמורה לשנות את שמה. במסגרת תשובת הרשם לפנייה צוין כי
13 לתובעת עומדת הזכות לפנות אל בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 30 לחוק
14 החברות.

ההליך הקודם

- 15
- 16 12. קודם לפתיחת ההליך שבכותרת, הגישה התובעת, ביום 8.11.20, תביעה לבית
17 המשפט המחוזי בתל אביב כנגד הנתבעת, תיווך בראשית, מר פרנץ, מר ניסני
18 והרשם, זאת במסגרת ת.א. 19120-11-20 (להלן: "התובענה המקורית").
- 19 13. במסגרת התובענה המקורית התבקש בית המשפט ליתן את הצו המבוקש בהליך
20 שבפניי, מתוקף סעיף 30 לחוק החברות, וכן לפסוק פיצוי כספי סטטוטורי מכוח
21 עוולות מסחריות, תשנ"ט - 1999 וחוק זכויות יוצרים, תשס"ח - 2007, בסך כולל
22 של 2,200,000 ₪.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

14. במהלך דיון קדם המשפט ובהתאם להמלצת בית המשפט, הוסכם בין הצדדים כי
התביעה לצו מניעה קבוע לפי סעיף 30 לחוק החברות תוגש למחלקה הכלכלית בבית
המשפט המחוזי בתל אביב ואילו התביעה לסעדים כספיים מכוח חוק עוולות
מסחריות וחוק זכויות יוצרים תועבר לבית משפט השלום. בעקבות הסכמה זו הוגש
ההליך שבפניי.

הבקשה לסילוק על הסף וההחלטה בה

15. במסגרת תשובתה לבקשה ובהמשך במסגרת השלמת טיעון שהוגשה על ידה בעניין
זה, ביקשה הנתבעת לדחות התביעה על הסף נוכח טענתה כי התביעה, במהותה, היא
עתירה מנהלית, המכוונת נגד החלטת רשם החברות מיום 15.3.2020, אשר דחתה
את בקשת התובעת לשינוי שם הנתבעת. נטען כי מאחר והתביעה הוגשה ללא תצהיר
ובשיהוי ניכר, דינה להידחות על הסף.

16. בקשת הנתבעת לסילוק התובענה על הסף נדחתה בהחלטה מיום 8.6.2022
במסגרתה נקבע, בתמצית, כי התובענה היא עניין כלכלי כמשמעו בסעיף
42ב(א)(1)(ד) לחוק בתי המשפט וכי לבית המשפט הסמכות לדון בה בהתאם לסעיף
42ה' לחוק בתי המשפט; כי אין המדובר בענייננו בעתירה כנגד החלטת רשם
החברות אלא בתובענה אזרחית המוגשת לבית המשפט בהתאם להוראות סעיף 30
לחוק החברות, המסמיך את בית המשפט, לבקשת חברה, להורות למי שנטל את
שמה או שם הדומה לו עד כדי להטעות, להורות לחברה להימנע מלהשתמש בשם,
וכי סמכות זו היא סמכות מקבילה לסמכות הנתונה לרשם החברות שלא לרשום
חברה בשמו של תאגיד הרשום כדין בישראל או הדומה לו עד כדי להטעות או לדרוש
מחברה שנרשמה בשם כאמור לשנות את שמה; לבסוף נקבע כי אף כי יש ליתן משקל
לעמדת הרשם, בהיותו הרשות המוסמכת והגורם המקצועי בסוגיה זו, אין בית

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

1 המשפט בדונו בבקשה לצו מניעה, כבול להחלטת הרשם, כל עוד לא הובאה החלטת
2 הרשם להכרעת בית המשפט במסגרת עתירה מנהלית.

3 הצעת הנתבעת לסיום המחלוקת

4 17. ביום 19.9.2022 הגישה הנתבעת הצעה לסיום המחלוקת, כך שתוסיף לשמה את
5 המילה "בראשית" ותיקרא "קבוצת בראשית – ישראל אירופה התחדשות עירונית
6 בע"מ.

7 18. התובעת התנגדה להצעה, בטענה כי השימוש בצמד המילים "ישראל אירופה" הוא
8 זה שגורם להטעיה ועל כן מתנגדת היא לכל שם שיכלול צמד מילים זה. בהמשך לכך
9 נקבע כי בהיעדר הסכמה מצד התובעת להצעת הנתבעת יימשך ההליך כסדרו.

10 ההסדר הדיוני

11 19. ביום 22.11.2022 הודיעה הנתבעת כי הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו הם מוותרים
12 על חקירת המצהירים (תוך שכל צד שומר על מלוא טענותיו ומבלי שיהי בכך כדי
13 להודות בטענה כלשהיא שהובאה בתצהיר של הצד שכנגד) ומסכימים כי בית
14 המשפט יכריע בהתאם לחומרים שבפניו, לרבות תצהירי הצדדים ולסיכומי
15 הצדדים.

16 20. ההסדר הדיוני שבין הצדדים קיבל תוקף של החלטה ובהתאם לכך בוטלה ישיבת
17 ההוכחות שהייתה קבועה בתיק וניתן צו לסיכומים.

18 21. יצוין כי מטעם התובעת הוגש תצהיר עדות ראשית עליו חתום מר איפרגן, מנכ"ל
19 התובעת ומטעם הנתבעת הוגשו שלושה תצהירי עדות ראשית מטעמים של מר פרנץ,
20 מר מרסל ניסני ומר מישל ניסני.

21 עיקרי טענות הצדדים

22 טענות התובעת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

22. לטענת התובעת, שמה של הנתבעת דומה-זהה לשמה של התובעת, אשר יוסדה בשנת 1
2011 ובפרט משהתובעת מוכרת כבר מאז היוסדה בשמה המסחרי "קבוצת ישראל 2
אירופה" (שזהו אף השם של דף הפייסבוק העסקי של התובעת, אותו הקימה עוד 3
בשנת 2014) או "ישראל אירופה" ובפרט לאור העובדה ששתי החברות עוסקות 4
בתחום הנדל"ן בכלל ובתחום ההתחדשות העירונית בפרט, בדגש על העיר נתניה. 5
23. נטען, כי מר פרנץ ביחס עם שותפו, מר רפאל ניסני ומשרד התיווך שבבעלותו, פונים 6
מזה זמן ועוד קודם להקמת הנתבעת, לגורמים שונים תוך שהם מתחזים לנושאי 7
משרה בתובעת ואף מפנים לאתר האינטרנט של התובעת; כי בעקבות זאת פנתה 8
התובעת אל הנתבעת בדרישה לחדול מפעולות אלה; וכי תחת הפסקת השימוש 9
בשמה של התובעת והתחזות לחברה לא להם, החליטו בעלי הנתבעת לייסד חברה 10
בשם דומה-זהה לשם התובעת, והכל במטרה נפסדת לקבל מעין "הכשר" להשתמש 11
בשם התובעת". 12
24. נטען כי הבקשה הראשונה לרישום הנתבעת בשם "ר.מ. ישראל אירופה השקעות 13
ונדל"ן בע"מ" נדחתה מידיית בשל הדמיון המובהק לשמות אשר כבר מצויים 14
במרשם (תוך שהובהר למייסדי הנתבעת כי יש להגיש לרישום שמות בעלי מילים 15
ייחודיות, וכי מילים כלליות, המעידות על תחום עיסוק או מילות תיאור וכד' אינן 16
נחשבות לייחודיות) וכי בקשת מייסדי הנתבעת לרושמה בשמה הנוכחי אושרה, חרף 17
הדמיון לשמה של התובעת. 18
25. השתלשלות עניינים זו ממחישה, לטענת התובעת, את המאמצים שמשקיעה 19
הנתבעת להתחזות לתובעת וכי השימוש בשם הדומה עד כדי להטעות לשמה של 20
התובעת נעשה בכוונת מכוון על ידי בעלי הנתבעת במטרה להטעות את הקורא 21
לחשוב שהנתבעת היא התובעת. 22

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

26. התובעת הפנתה למספר פניות שהתקבלו אצלה, הממחישות ומעידות, לטענתה, כי שם הנתבעת הוא לא רק דומה עד כדי להטעות, אלא מטעה בפועל ובכלל זה פניה של ראש מנהלת ההתחדשות העירונית בעיריית נתניה, אשר ביקשה לברר כיצד קשורה התובעת לחברת שיל"ת תמ"א 38 בע"מ, המצויה בבעלותו של מר פרנץ; פניה מחברות נוספות העוסקות בתחום ההתחדשות העירונית ובהן "קבוצת אלמוג" ו"קבוצת יוכלמן", אשר הלינו על הצבת שילוט, כביכול מטעם התובעת, בבניינים או מתחמים בהם הן פעילות; ופניה מהגב' נועה יהודה, אחראית התחדשות עירונית בעיריית מגדל העמק, במסגרתה ביקשה לקבל מסמכים שונים, ככל הנראה בקשר עם פרויקט של הנתבעת במגדל העמק, אשר אין לו כל קשר לתובעת ואין לתובעת כל ידיעה עליו.
27. לטענת התובעת, תכליתו של ההסדר הקבוע בסעיף 30 לחוק החברות נועד, בין היתר, להגן על מוניטין של חברות רשומות וכן למנוע בחירת שם חברה שנועד לתרמית או הטעיה. בענייננו, נטען, יש להורות על שינוי שמה של הנתבעת לא רק מכיוון ששמה דומה כדי להטעות לשם התובעת, אלא שבעלי הנתבעת עשו זאת באופן מכוון שנועד להטעות ולרמות.
28. לטענת התובעת, יישום המבחן המשולש שנקבע בפסיקה, בדומה למבחן הנוהג ביחס לעוולות כגון גניבת עין או הפרת סימן מסחר רשום, המורכב משלושה מבחני משנה ובהם מבחן המראה והצליל, מבחן סוג הסחורות והלקוחות ומבחן יתר נסיבות העניין, מביא למסקנה כי שם הנתבעת דומה כדי להטעות לשם התובעת.
29. נטען כי מבחינת מבחן המראה והצליל, הוא המבחן המרכזי מבין השלושה, לא יכול להיות כל ספק בדבר הדמיון במראה ובצליל בין שמות החברות; כי לא בכדי בחרה הנתבעת בשם הכולל את צירוף המילים "ישראל אירופה"; וכי כאשר אדם סביר פונה לחברה או מדבר על החברה, הוא ישתמש לרוב במילים "ישראל אירופה" ולא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 בשמה המלא של החברה. כך, למשל, מוצגת החברה בדירוג החברות המובילות
- 2 בפניו בינוי של BDI CODE כ"ישראל אירופה" וכך בכרטיסי הביקור ונייר
- 3 המכתבים של החברה (עובדה, אשר על פי הנטען, אינה שנויה במחלוקת, כעולה
- 4 מתצהיר מר פרנץ, נספח 11). כן נטען, כי חיפוש בגוגל אחר השם "קבוצת ישראל
- 5 אירופה" יפנה בתוצאה הראשונה לאתר של התובעת ורק לאחריו לאתר של
- 6 הנתבעת.
- 7 30. בנוסף נטען כי קיומם של הפתיח "קבוצת" חלף "ס.א." והסיומת של "התחדשות
- 8 עירונית" חלף "יזמות ושיווק נדל"ן" אינם משנים את הדמיון הנובע מצירוף
- 9 המילים "ישראל אירופה" והם לכל היותר, בהתאם לפסיקה, בגדר הבחנה משנית
- 10 החוסה בצלו של סימן ההיכר המרכזי וכי דחיית טענות התובעת תוביל למסקנה כי
- 11 הטעיה מתקיימת רק במקרים בהם מדובר בשמות זהים לחלוטין, שהרי כל מילה
- 12 או מספר שיצורפו לאילו מן השמות, לכאורה יבטלו כל חשש להטעיה.
- 13 31. לטענת התובעת גם מבחן סוג הסחורות והלקוחות תומך במסקנה כי שם הנתבעת
- 14 דומה לשם התובעת כדי להטענות שכן כבר משמה של הנתבעת, הכולל את התיבה
- 15 "התחדשות עירונית", מובן כי היא עוסקת בתחום ההתחדשות העירונית, בו עוסקת
- 16 התובעת. נטען כי פעילותה של הנתבעת בשם הדומה לשמה של התובעת, מאפשרת
- 17 לה להיבנות מהמוניטין שרכשה התובעת, מניסיונה הרב ומהמעמד אותו ביססה
- 18 במהלך למעלה מאחד-עשר שנים שחלפו מיום הקמתה כחברה מובילה בתחום
- 19 ההתחדשות העירונית, בעיר נתניה בפרט.
- 20 32. גם ביחס למבחן יתר נסיבות העניין נטען כי הוא מטה את הכף לטובת התובעת שכן
- 21 התובעת עוסקת למעלה מעשר שנים בתחום הנדל"ן בכלל ובתחום ההתחדשות
- 22 העירונית בפרט, היא השקיעה עמל וכספים רבים בשיווק, ייזום ופעילות על מנת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

1 לבסס את מעמדה כחברה מובילה בתחומה בעוד הנתבעת היא חברה חדשה, אשר
2 נעדרת כל מוניטין.
3 33. לטענת התובעת, הגם שדי ביישום המבחן המשולש על ענייננו כדי להוביל למסקנה
4 לפיה יש לקבל את התביעה ולהורות לנתבעת לשנות את שמה בהתאם לסעיף 27(א)
5 לחוק החברות, המסקנה מתחזקת, לטענתה, לנוכח העובדה שבענייננו מתקיימת
6 הטעיה מכוונת של הנתבעת ובעליה, כאמור בסעיף 27(ב) לחוק החברות, זאת על
7 רקע הסכסוך המתמשך בין מר פרנץ לבין בעלי התובעת, במסגרתו ניסה מר פרנץ
8 להשיב לחזקתו את השליטה בתובעת.
9 34. בהתייחסה לטענות הנתבעת טוענת התובעת כי המוניטין הנתבע בשל ההטעיה שייך
10 לתובעת ולא למר פרנץ, חרף העובדה שהייה בעל השליטה בתובעת במשך כשלוש
11 וחצי שנים; כי אין בעובדה שחברות אחרות משתמשות במילים "ישראל אירופה"
12 בשמן כדי להחליש את טענות התובעת שכן פעילותן לא מעוררת חשש להטעיה
13 בענייננו (בין משום שהן חלק מקבוצת החברות של התובעת, בין משום שאינן
14 עוסקות בתחום ההתחדשות העירונית כמו התובעת והנתבעת ובין אם משום
15 שמדובר בחברות שחוסלו זה מכבר או שאינן פעילות עוד כיום); וכי אין לאפשר
16 לנתבעת להיבנות מהחלטת רשם החברות לאשר את שם הנתבעת, זאת מהטעם
17 שבית המשפט הוא המוסמך לפרש את הדין ואינו כבול להחלטת הרשם.

טענות הנתבעת

18
19 35. לטענת הנתבעת, דין התביעה להידחות על הסף מאחר ואיננה עומדת ומקיימת את
20 הוראות החוק והתקנות, מוגשת בשיהוי רב כנגד החלטת רשם החברות, איננה מגלה
21 עילה להתערבות בית המשפט בהחלטת רשם החברות ומוגשת בחוסר ניקיון כפיים
22 ותום לב.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

36. לטענת הנתבעת, התובעת בתביעתה מרחיבה חזית ומעלה טענות חדשות אשר לא
נטענו על ידה במסגרת ההליכים הקודמים (בפני רשם החברות ובתובענה המקורית)
ובכלל זה טענות המתייחסות לצירוף המילים "קבוצת ישראל אירופה".
37. נטען כי התובעת מבקשת ליצור תקדים מסוכן במסגרתו יאסר על שימוש במילים
כלליות תיאוריות בכל שם, במיוחד משמדובר בשם כללי תיאורי שהינו נחלת הכלל
ואין בלעדיות או ייחודיות אשר רכשה התובעת בכדי למנוע שימוש או שילוב בתוך
שמה, זאת מאחר וכבר הוכח שקיימות עשרות חברות מאושרות המשלבות בשמן
את המילים "ישראל אירופה" או "אירופה ישראל".
38. נטען כי התובעת לא הוכיחה ולא עמדה בתנאים ובקריטריונים להענקת בלעדיות
לשימוש במילים "ישראל אירופה" וכי בענייננו מדובר בשמות שונים לחלוטין כפי
שניתן לראות בעין פשוטה. נטען כי כל הראיות מעידות כי אין ממש בטענות התובעת
ואין כל הטעיה או דמיון וכי לא הוצגה כל ראיה שאדם כלשהו התקשר בעסקה או
קיבל שירות מהנתבעת בטעות במקום התובעת.
39. נטען כי הדוגמאות שהציגה התובעת להטעיה "הינן מוזרות", ולא הוכחה אמתותן;
כי הטענה לפיה מר פרנץ הציג עצמו בשם התובעת, לא הוכחה וכי ההפך הוא הנכון;
וכי התובעת עושה לדין לעצמה ומצרפת ראיות לראשונה לסיכומים, שלא הוגשו
בשלב הגשת הראיות והיא לא קיבלה היתר לצירופן, ובכלל זה צירוף ראיות בעניין
רישומים ודירוגים.
40. לטענת הנתבעת, בפסיקה נקבע כי לא כל טענות מינורית או חשש להטעיה מהווה
בסיס לנקיטת צעד מחמיר של שינוי שם או מתן הוראה למניעה להשתמש בצירוף
מילים תיאוריות כלליות שהינן נחלת הכלל.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 41. נטען כי רשם החברות בחן פעמיים את השם והגיע למסקנה כי אין לשנותו וכי מדובר
- 2 בתביעה אשר נולדה כמשקל נגד להליך אחר המתנהל בין מר פרנץ לגב' איפרגן, בתו,
- 3 במסגרתה עתר הוא להחזרת 50% ממניות התובעת אשר נרשמו על שם בתו.
- 4 42. נטען כי התביעה איננה מבוססת ואינה מגלה עילה אמיתית וכי היא מופנית למעשה
- 5 כלפי רשם החברות אשר בדק ובחן את טענות התובעת בעניין אישור שם הנתבעת
- 6 ואישר לבסוף את השם, אשר עומד בכל המבחנים והקריטריונים וכי טענותיה של
- 7 התובעת הינן, למעשה, שחזור לאותן טענות אשר נבחנו על ידי הרשם ונדחו פעמיים,
- 8 בהחלטה מנומקת ולאחר שמיעת אותן טענות.
- 9 43. לטענת הנתבעת קיים שיהוי ניכר בהגשת התביעה / עתירה (כך, כלשונה) שכן
- 10 התובעת הגישה את תביעתה הראשונה רק בחודש נובמבר 2020, בחלוף 11 חודשים
- 11 מיום אישור השם על ידי הרשם ובחלוף 8 חודשים מיום מתן ההחלטה בפניית
- 12 התובעת וכי אין כל הצדקה או עילה בדיון להורות לנתבעת לשנות את שמה לאחר
- 13 שבמשך יותר משנתיים הסתמכה על אישור השם כחוק. כן נטען כי בהתאם לתקנות
- 14 בתי המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), תשס"א - 2001, יש להגיש עתירה בלא
- 15 שיהוי ולא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום שההחלטה פורסמה כדין.
- 16 44. עוד נטען כי בדיון המקדמי שהתקיים במסגרת התובענה המקורית העלה בית
- 17 המשפט הצעה לפיה כל צד יתחייב להשתמש בשם המלא של שמו המאושר על מנת
- 18 שלא יהיה אפילו סיכוי קלוש של טעות בין החברות, תוך שציין כי אין כל מקום
- 19 להתערבות או סיכוי לתביעה וכי התובעת סירבה להצעה. גם הצעת הנתבעת, לפנים
- 20 משורת הדין, לעשות צעד נוסף למען הזהירות, לתוספת מבדלת בשם, סורבה על ידי
- 21 התובעת אשר טוענת לבלעדיות במילים "ישראל אירופה".
- 22 45. לטענת הנתבעת, טענות התובעת ונסיבות המקרה אינם נכללים במקרים החריגים
- 23 לפיהם בית המשפט יתערב בהחלטה מנהלית של הרשם וכי ככלל, בית המשפט אינו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 מחליף את שיקול הדעת של מוסדות המינהל בשיקוליו, אלא במקרים חריגים, על
2 מנת לתקן עוול.
- 3 46. נטען כי ההגנה שהוענקה בפסיקה לשמות מסחריים נעה בין שני קצותיו של מתחם
4 רחב, כאשר ההגנה הרבה ביותר ניתנת לשמות שרירותיים או דמיוניים, אשר הם
5 מובחנים מטבעם בהיותם פרי דמיונו של ההוגה אותם לשם זיהוי טובין מסוימים
6 בעוד בקצה האחר של המתחם מצויים השמות התיאוריים שאינם זוכים להגנה
7 כלל, שכן מצביעים הם במישרין על תכונות הטובין, על טיבם ועל אופים, וכשם שיש
8 בהם כדי לתאר טובים מסוימים אלה, כך יוכלו לתאר גם טובין דומים אחרים
9 מאותו הגדר, בעלי תכלית דומה או זהה. לפיכך, נטען, הכלל הוא כי אין מקום לגרוע
10 שמות מתארים מן השפה השגורה, להפקיעם מרשות הציבור ולנכסם לטובין
11 מוגדרים, אלא אם רכשו במהלך השימוש בהם אופי מבחין. נטען כי אין מקום
12 להתיר לגוף כלשהו שימוש בלעדי בשם "ישראל אירופה" או לנתק צמד מילים זה
13 מהשם הכולל, כפי שמנסה התובעת לעשות.
- 14 47. נטען כי בהתאם לפסיקה, אין די בעצם קיומו של חשש להטעיית הציבור וכי זכותו
15 של תאגיד לבחור לעצמו שם נכללת בזכות היסוד לחופש ההתאגדות ולחופש הביטוי
16 ועל כן עוצמת החשש חייב להגיע לדרגת הסתברות של ודאות קרובה לכך שהשם
17 שנבחר יביא להטעיית הציבור או לפגיעה בתקנת הציבור.
- 18 48. לטענת הנתבעת הוכח כי הנתבעת ובעליה משתמשים בשם מאושר וייחודי שאין בו
19 כל הטעיה או דמיון עם שם התובעת וכי השימוש במילים "ישראל אירופה" אינו
20 בלעדי לתובעת. כן נטען כי בכל כנסיה לאתר האינטרנט של הנתבעת, מצוין השם
21 המלא והלוגו הייחודי של הנתבעת, שהינו שונה בכלל מהשם והלוגו של התובעת.
- 22 **תשובת התובעת לטענות הנתבעת**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

49. התובעת בתשובתה לסיכומי הנתבעת שבה על טענתה כי בענייננו מתקיימים כל
התנאים להפעלת סמכות בית המשפט מתוקף סעיף 30 לחוק החברות; כי הנתבעת
לא תמכה את טענותיה בפסיקה מתאימה ותחת זאת ניסתה לאבחן את הפסיקה
וההלכות שהובאו על ידי התובעת בסיכומיה, המתארים מקרים דומים למקרה דנן.
50. כן טענה התובעת בסיכומי התשובה מטעמה כי הנתבעת עיוותה לחלוטין את הקבוע
בהחלטות רשם החברות ובית המשפט בתובענה המקורית; כי בניגוד לנטען על ידה,
החלטת רשם החברות לא רק שאינה מפורטת אלא שהיא לקונית ממש; כי
פרוטוקול הדיון שהתקיים בתובענה המקורית אינו מכיל את הקביעות שזכרו
בסיכומי הנתבעת חרף הצגתם באופן שעלול להטעות את הקורא לחשוב שמדובר
בציטוטים מתוך ההחלטה או הפרוטוקול; וכי בית משפט זה בהחלטתו מיום
8.6.2022, בבקשת הנתבעת לסילוק על הסף, קבע כי אין צורך להידרש לטענת
השיהוי מרגע שנקבע כי סמכות בית המשפט היא עצמאית ומקבילה לסמכות
הרשם.
51. אשר לטענת התובעת לפיה הוצגה ראייה לכך שאדם כלשהו התקשר בעסקה נוכח
בלבול בין החברות וכי הפניות שצורפו לתצהירי התובעת אינן אמינות נטען כי לא
מוטלת על התובעת כל חובה להוכיח שמישהו התקשר בעסקה בשל בלבול בין
החברות ודי להראות כי קיים חשש כי שמות החברות דומים כדי להטעות וכי
הפניות שצורפו לתצהירי התובעת עמדו לנגד עיניה של הנתבעת בעת שהגישה את
תצהירה ובעת שביקשה (בהסכמת התובעת) לוותר על חקירות העדים בתביעה ועל
כן אין לקבל כל טענה בדבר אמינות הפניות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

דיון והכרעה

1

2 52. סעיף 27 (א)(1) לחוק החברות קובע כי לא תירשם חברה בשם שהוא "שמו של תאגיד

3 הרשום כדין בישראל או הדומה לו עד כדי להטעות".

4 53. סעיף 27 (ב) לחוק החברות קובע כי מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), לא תירשם

5 חברה בשם שהרשם סבור כי יש בו משום תרמית או הטעיה.

6 54. סעיף 30 לחוק החברות קובע כי בית המשפט רשאי, לבקשת חברה, להורות למי

7 שנטל את שמה או שם הדומה לו עד כדי להטעות, או לבקשת מי שנפגע מרישום

8 חברה בשם בניגוד להוראות סעיף 27, להורות לחברה, להימנע מלהשתמש בשם,

9 אלא אם כן שוכנע כי זכותו של הנתבע להשתמש בשם קודמת לזכותו של המבקש.

10 55. הוראות סעיפים 27 ו-30 לחוק החברות, האוסרות שימוש בשמות חברה מסוגים

11 מסוימים, הן בגדר חריג לכלל הקבוע בהוראת סעיף 25 לחוק החברות, לפיו חברה

12 רשאית להירשם בכל שם שבעלי מניותיה יבחרו ומטרתן למנוע מחברה להתחרות

13 באופן בלתי הוגן במתחרותיה על ידי השימוש בשם הזהה לשמם, או הדומה לו עד

14 כדי להטעות ולאזן בין זכותה של חברה לבחור לעצמה שם לבין האינטרס להגן על

15 הציבור מפני הטעיה (ראו: דברי ההסבר להצ"ח החברות, התשנ"ו - 1995, חוברת

16 2432 מיום כ"ט בתשרי, התשנ"ו (23.10.1995), בעמ' 21; ע"א 2626/95 **מלון הנסיכה**

17 **נתניה בע"מ נגד לקסן ישראל בע"מ** [פורסם בנבו] (31.7.1997) (להלן: "**עניין מלון**

18 **הנסיכה**").

19 56. לצורך יישומו של איזון זה אימצה הפסיקה את "המבחן המשולש" אשר נקבע

20 בפסיקה ביחס לסימני מסחר, גם לבחינת השאלה אם יש בשימוש בשם דומה, כדי

21 להטעות (ראו: ע"א 210/65 **בנק איגוד נגד בנק אגודת ישראל** [פורסם בנבו]

22 (1965.7.29) (להלן: "**עניין בנק איגוד**"; **עניין מלון הנסיכה**, לעיל).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

57. מבחן זה מורכב משלושה מבחני משנה הכוללים את מבחן המראה והצליל, מבחן
סוג הסחורות והלקוחות ומבחן יתר נסיבות העניין (ראו: עניין בנק איגוד, לעיל;
רע"א 3577/09 עזרא ביבי נגד אייץ' אנד או אופנה בע"מ [פורסם בנבו] (11.6.2009)
(להלן: "עניין אייץ' אנד או אופנה").

58. אני סבורה כי יישום מבחנים אלה במקרה שלפניי מוביל למסקנה כי שמה של
הנתבעת דומה עד כדי להטעות לשמה של התובעת, באופן המצדיק מתן הצו
המבוקש. אבהיר.

מבחן המראה והצליל

59. מבחן המראה והצליל הוא המבחן המרכזי מבין השלושה. מהותו של המבחן הינה
בהשוואת החזות והצליל של שני השמות, לצורך בחינת מידת הדמיון ביניהם כאשר
הכלל בהקשר זה הוא כי יש להשוות את שני הסימנים בשלמותם, תוך מתן משקל
לרושם הראשוני הנוצר בעת השוואה זו (עניין אייץ' אנו או אופנה, לעיל).

60. הצדדים חלוקים בשאלה כיצד יש לבחון את שאלת הדמיון בין השמות, כאשר
לגישת הנתבעת יש לבחון את שם החברה במלואו, ולא חלקים ממנו, ומכאן
מסקנתה כי שמה אינו דומה לשם התובעת. התובעת, לעומת זאת, סבורה כי יש ליתן
משקל לשם המסחרי בו מוכרות החברות, בעניינו "ישראל אירופה", ובפרט
משהנתבעת עצמה אינה משתמשת בשמה המלא, אלא באותו שם מקוצר בו
משתמשת התובעת. כן סבורה התובעת כי אין בשוני בין המילים הסובבות את צירוף
המילים "ישראל אירופה" לשנות מהדמיון הנובע מצירוף מילים זה וכי תוספת זו
היא בבחינת הבחנה משנית החוסה בצלו של סימן ההיכר המרכזי.

61. אני סבורה כי הדין בעניין זה עם התובעת. בהשוואת שני השמות זה מול זה קיים
דמיון ויזואלי באורך השם ובמזהה הייחודי "ישראל אירופה" – ייחודי במובן זה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 שאין הוא מעיד על אופי פעילותה של החברה או תחומי עיסוקה ומסייע על כן
2 בזיהויה – נמצאות במרכז תוך שמתווספות אליהן מילים תיאוריות אשר מטרתן
3 לתאר את תחום עיסוקן של כל אחת מן החברות, שתיהן, כאמור, בתחום הנדל"ן.
4 62. במסגרת מבחן המראה והצליל יש לבחון את שני השמות בשלמותם, אולם לא
5 מדובר בהשוואה מדוקדקת (שאחרת, ממילא אין מקום לבלבול בין השמות). תחת
6 זאת יש לתת משקל לרושם הראשוני שנוצר בעת השוואת השמות, תוך מתן דגש
7 לכך שזיכרוננו של הלקוח הממוצע אינו מושלם (ראו: רע"א 5454/02 **טעם טבע**
8 (1988) **טיבולי בע"מ** נגד **אמברוזיה סופהרב בע"מ** [פורסם בנבו] (4.2.2003) (להלן:
9 **"עניין טעם טבע"**)).
10 63. בענייננו, סימן ההיכר המרכזי בשני השמות מצוי, כאמור, בצירוף "ישראל אירופה".
11 יתר המילים בשם יסייעו לשומע לזהות את תחום עיסוקה של החברה ויסווגו
12 ככאלה אך הן אינן חלק מסימן ההיכר המרכזי. יפים לעניין זה דבריו של בית
13 המשפט בע"א 30/77 **רואיס (אשדוד) בע"מ** נגד **רואיס בע"מ** [פורסם בנבו]
14 (13.6.1977) (להלן: **"עניין רואיס"**) לפיהם התוספת לשם המזהה המרכזי אינה אלא
15 בגדר "הבחנה משנית החוסה בצלו של סימן ההיכר המרכזי".
16 64. בהקשר זה יש לציין כי צמד המילים "ישראל אירופה" בשמן של החברות הוא
17 בבחינת שם שרירותי, אשר כפי שטענת הנתבעת הוא מסוג השמות הזוכים להגנה
18 משמעותית יותר, זאת מאחר ואין בצמד מילים זה לתאר את פעילות החברה. לא
19 נטען על ידי מי מהצדדים בהליך כי איזו מן החברות פעילות גם באירופה באופן
20 שעשוי היה להפוך צמד מילים זה, בנסיבות העניין, לתיאורי.
21 65. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש ממש בטענת התובעת, לפיה השוני היחיד בין שמות
22 החברות הוא במילים הסובבות את צירוף המילים "ישראל אירופה" וכי אין בהן
23 כדי להבדיל באופן ברור בין שתי החברות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

66. אני סבורה כי נוכח סימן ההיכר המרכזי בשמן של החברות "ישראל אירופה", אשר
בכל אחד מהשמות נלווה אליו אמנם מלל אחר, אך בשניהם מתאר הוא את תחום
עיסוקן של החברות - בנדל"ן, דומה שמה של הנתבעת לשמה של התובעת עד כדי
להטעות. אציין כי ההתייחסות כאן לתחום עיסוקן של החברות אינו גולש למבחן
השני שנקבע, הוא מבחן סוג הסחורות והלקוחות, ומתמקד הוא במראה, בצליל,
ובעיקר ברושם הראשוני שצפוי להיווצר אצל הלקוח הממוצע.
67. ודוק, אין מקום להיכנס במסגרת יישומו של מבחן זה לשאלה האם אכן בחרו
מייסדי הנתבעת בשמה מתוך כוונה להטעות והשאלה המרכזית היא האם יש
בדמיון בין השמות משום חשש ממשי להטעיה. שאלה זו תיבחן במסגרת מבחן "יתר
נסיבות המקרה".
68. מבחן סוג הסחורות וסוג הלקוחות תומך לטעמי אף הוא, גם אם בעוצמה פחותה,
במסקנה כי שם הנתבעת דומה לשם הנתבעת עד כדי להטעות.
69. בהתאם למבחן זה נדרש לבחון את הדמיון בתחום העיסוק של שתי החברות ואת
קהל הלקוחות שלהם. מבחן זה אינו מתמצא אך בשאלת הדמיון בין המוצרים, אלא
הוא עוסק אף בהשפעת סוג המוצרים הנדונים על מידת הסכנה להטעיה (ראו: **עניין
טעם טבע**, לעיל).
70. המדובר בשתי שאלות נפרדות אך המשלימות זו את זו. השאלה הראשונה היא האם
התובעת והנתבעת מספקות את אותה "סחורה" ופונות לאותו חוג לקוחות?
והשאלה השנייה היא, האם באותו תחום שבו עוסקות התובעת והנתבעת, קיים
חשש ממשי שהציבור לא יבחין בין ה"סחורות" המסופקות על ידיהן, כאשר ככל
שמדובר במוצר או שירות שרכישתם מצריכה בדיקה מעמיקה יותר, קטן הסיכון
לכך שהציבור לא יבחין בין הסחורות השונות (ראו: **עניין בנק אגוד**, לעיל; **עניין
מלון הנסיכה**, לעיל).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

71. בענייננו, מחד, תחום עיסוקן של התובעת והנתבעת דומה. שתיכן עוסקות בתחום
ההתחדשות העירונית ופונות, מטבע הדברים, לקהלי יעד דומים באופן המגביר את
סכנת ההטעיה הנובעת מהדמיון בין שמות החברות. ואולם מאידך, חזקה על אדם,
או קבוצת אנשים, הנזקקת לשירותיה של חברה שעיסוקה בתחום ההתחדשות
העירונית, שמפאת השלכותיה האפשריות של התקשרות זו ומשמעותה הרבה עבור
בעלי הדירות בפרויקט, כי יודאו ויבדקו כי אמנם מתקשרים הם עם חברה בה
נותנים הם את אמונם. בחירת חברה לפרויקט של התחדשות עירונית אינה עניין של
מה בכך ואינה נעשית כלאחר יד, ללא בדיקה, השוואה, וקבלת פרטים ונתונים על
ניסיון החברה, פרויקטים שביצעה, שביעות רצון לקוחותיה וכיו"ב. בכך היה
להפחית מחשש ההטעיה הנובע מהדמיון בין השמות.
72. אלא שאני סבורה כי בענייננו, לא ניתן לנתק את מבחן סוג הסחורות וסוג הלקוחות
מהמבחן השלישי של יתר נסיבות המקרה ובפרט מהעובדה שמר פרנץ, הנמנה עם
מנהליה ומייסדיה של הנתבעת, היה בעבר בעל מניות ומנהל בתובעת. בנסיבות אלה
גובר לטעמי החשש להטעיה חרף טיב ה'מוצר' המסופק על ידי שתי החברות (ראו:
עניין רואיס, לעיל).
73. המבחן השלישי - מבחן יתר נסיבות העניין - הוא מבחן לוואי המאגד בתוכו את שאר
הנסיבות הספציפיות של המקרה, אשר לא הובאו בחשבון במסגרת המבחנים
האחרים.
74. במסגרת מבחן זה יש להביא בחשבון, כאמור, את העובדה שמר פרנץ שימש עד לפני
מספר שנים כמנכ"ל התובעת והחזיק במחצית ממניותיה, אליה התייחסתי לעיל;
את טענות התובעת לכך ששם הנתבעת אינו רק 'דומה כדי להטעות' אלא מטעה
בפועל ואת הדוגמאות שהביאה להמחשת טענתה זו; את המוניטין שצברה התובעת
במהלך שנות פעולתה; את העובדה ששתי החברות פועלות באותם אזורים; את

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה ההתחדשות עירונית בע"מ

- 1 הטענה לקיומה של הטעיה מכוונת; ואת החלטת רשם החברות להתיר לתובעת
2 להירשם בשמה ודחיית פנייתה של התובעת אליו בעניין זה. אתייחס להלן, לכל אחת
3 מנסיבות אלה.
75. כאמור, לטענת התובעת, שם הנתבעת הוא לא רק דומה עד כדי להטעות, אלא הוא
4 מטעה בפועל. לטענת התובעת, התקבלו אצלה, במספר מקרים שונים, פניות
5 המיועדות אל הנתבעת. לטענת הנתבעת לא הוצגה על ידי התובעת כל ראיה לכך
6 שאדם כלשהוא התקשר בעסקה או קיבלת שירות מהנתבעת בטעות במקום
7 התובעת, ולא הוצגה ראיה כלשהיא ממשית של מניעת קבלת שירות או עסקה
8 מהתובעת בגלל השם של הנתבעת וכי כל אשר הוא טעויות כביכול של אנשים
9 שהתקשרו לתובעת בטעות וחיפשו את הנתבעת, פניות אשר לטענת הנתבעת הן בלתי
10 אמינות ומוטלות בספק רב.
76. הואיל והנתבעת לא תמכה טענותיה להיעדר אמינות הפניות שהתקבלו עקב טעות
12 אצל התובעת חרף היותן ממוענות אל הנתבעת, וויתרה על חקירת המצהירים, אין
13 בידי לקבל את טענותיה בעניין אמיתות או אמינות הפניות. יחד עם זאת לאור מהות
14 הפניות, אשר מרביתן הגיעו מרשויות מקומיות ו/או מחברות אחרות העוסקות
15 בתחום ההתחדשות העירונית ולא מלקוחות פוטנציאליים של החברה ובעיקר בשים
16 לב להיקפן המצומצם יחסית של הפניות השגויות שהתקבלו אצל התובעת, אני
17 סבורה כי הגם שיש בפניות אלה להצביע על פוטנציאל להטעות, המשקל שיש לייחס
18 להן, כשלעצמן, במכלול השיקולים, מוגבל.
77. אשר למוניטין אשר צברה התובעת במהלך שנות עבודתה אני סבורה כי התובעת
20 ביססה קיומו של מוניטין, הבא לידי ביטוי, בין היתר, בדירוגים שונים כחברה
21 בתחום ההתחדשות העירונית. צודקת הנתבעת כי ההפניות הספציפיות לדירוגים
22 השונים נכללו לראשונה במסגרת סיכומי התובעת ואולם הן בכתב התביעה והן
23

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 בתצהירו של מר איפרגן ניתנה התייחסות להכללתה של החברה בדירוגים שונים.
- 2 משהנתבעת לא הביאה ראיות לסתור וויתרה על חקירת המצהירים, אין לי אלא
- 3 לקבל את גרסת התובעת בעניין זה. אני סבורה כי בעקבות מוניטין זה רכשו המילים
- 4 "ישראל אירופה", בכל הנוגע לתחום ההתחדשות העירונית, מידה מסוימת של אופי
- 5 מבחין.
- 6 78. אשר לטענה כי החברות פועלות באותם אזורים הרי שלטענת התובעת פעילותה
- 7 מתבצעת בדגש על העיר נתניה. הנתבעת, לעומתה טוענת כי התובעת פעלה בעיקר
- 8 באזור הקריות וכתובתה בתל אביב (בעוד כתובת הנתבעת בעיר נתניה) אך לא נטען
- 9 על ידה בשום מקום כי התובעת לא ביצעה פרויקטים בעיר נתניה. בין אם עיקר
- 10 פעילותה של התובעת בעיקר נתניה ובין אם חלקה, ברי כי החברות פועלות בחפיפה
- 11 גיאוגרפית כזו או אחרת באופן המגביר את החשש להטעיה.
- 12 79. אשר לקיומה של הטעיה מכוונת, קשה שלא לקבל את הרושם כי הבחירה לכלול
- 13 בשמה של הנתבעת את צירוף המילים "ישראל אירופה" אינו מקרי. מר פרנץ, הנמנה
- 14 על מנהלי הנתבעת ואשר אשתו מחזיקה במחצית המניות בה, היה בעברו בעל מניות
- 15 ומנכ"ל התובעת. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלה מתי חדלה מעורבותו של מר פרנץ
- 16 בתובעת ואולם לטענת הנתבעת עצמה בסיכומיה, מר פרנץ המשיך לנהל בתובעת עד
- 17 שנת 2019, עת התגלעו המחלוקות בינו לבין בתו. הנתבעת הוקמה כאמור ביום
- 18 12.12.2019, בסמוך למועד בו על פי טענת הנתבעת עצמה חדל הוא מלשמש מנהל
- 19 בנתבעת. בנסיבות אלה ברי כי פעולתו של מר פרנץ להקמת חברה בשם הכולל את
- 20 המילים ישראל אירופה ובכלל זה הבחירה בשם "קבוצת ישראל אירופה" נועד כדי
- 21 ליצור, בקרב הציבור, את הרושם כי מדובר באותה חברה או למצער חברה הקשורה
- 22 אליה, זאת בין אם במטרה ליהנות מהמוניטין שצברה ובין אם מתוך אמונה כי
- 23 מוניטין זה (כמו גם מחצית ממניות התובעת) שייך לו. כזכור, בעת הגשת ההליך

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

- 1 שבכותרת ניהל מר פרנץ תביעה כנגד בתו, הגב' איפרגן, במסגרתה ביקש הוא
2 להצהיר כי הוא זכאי למחצית ממניות התובעת.
- 3 80. אציין כי לא ראיתי להידרש לטענות התובעת בעניין השימושים הפסולים לכאורה
4 שעשו בעלי הנתבעת בשמה של החברה ולהכריע בשאלה האם אכן נעשו כאלה, בין
5 אם מאחר ואלה קודמים למועד הקמת החברה, בין אם מאחר ואין בשימושים אלה
6 להצביע, כשלעצמם, על חשש להטעיה הנובע משמות דומים ובין אם ממילא, מקורו
7 של חשש זה בעובדה שמר פרנץ שימש בעבר כמנהל בתובעת, אליו התייחסתי לעיל.
- 8 81. החלטת רשם החברות - הנתבעת מדגישה בתשובתה ובסיכומיה כי הרשם אישר,
9 פעמיים, את שם החברה. בפעם הראשונה בעת הגשת הבקשה לרישום החברה
10 (ולאחר ששם קודם שהוצע, הכולל אף הוא את צירוף המילים 'ישראל אירופה' נדחה
11 על ידי הרשם) ובפעם השנייה בעת שדחה את בקשת התובעת להורות לנתבעת על
12 שינוי שמה הרשם. אכן, רשם החברות הוא הגורם המוסמך לאשר שמה של החברה
13 ואף כי, כאמור בהחלטה מיום 8.6.2022, בית המשפט אינו כבול בהחלטתו, אני
14 סבורה כי היה מקום ליתן משקל לעמדת הרשם. אלא שבניגוד לטענת הנתבעת,
15 תשובת רשם החברות לפניה היא לקונית, לא ניתן ללמוד ממנה על נימוקי ההחלטה
16 וטעמיה וממילא גם לא ניתן להביאם בחשבון.
- 17 82. לאור כל האמור לעיל אני סבורה כי גם מבחן 'יתר נסיבות העניין' תומך במסקנה כי
18 שם הנתבעת דומה לשם התובעת כדי להטעות.
- 19 83. בטרם סיום אציין כי משעה שההליך שבפניי, כאמור בהחלטה מיום 8.6.2022, אינו
20 עתירה מנהלית אלא מנוהל הוא מכוח סמכות מקבילה של בית המשפט מכוח סעיף
21 30 לחוק, לא ראיתי להידרש לטענת השיהוי אליה שבה והתייחסה התובעת
22 בסיכומיה. אף לא ראיתי להידרש לטענות הנתבעת בכל הנוגע לדברי בית המשפט
23 בדיון המקדמי שהתקיים בתובענה המקורית, בין אם משום שלא בא זכרם

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

1 בפרוטוקול ובאים אם משום, שאף אם נאמרו במסגרת דיון מקדמי, הם אינם בגדר
2 החלטה או פסק דין וקיים קושי מעשי ומושגי לייחס משמעות לקטעי דברים
3 שנאמרו. לבסוף אציין כי לא מצאתי ממש בטענות הנתבעת להרחבת חזית שכן אלה
4 מתייחסות להרחבת חזית המחלוקת ביחס לתובענה המקורית או לנטען בפניית
5 התובעת לרשם החברות בבקשה לפי סעיף 29 לחוק החברות, ולא אל מול כתבי
6 הטענות בהליך שבפניי.

7 84. לאור כל האמור לעיל אני סבורה כי שמה של הנתבעת דומה עד כדי להטעות לשמה
8 של התובעת באופן המצדיק את מתן הצו המבוקש המורה לנתבעת להימנע
9 מלהשתמש בשמה הנוכחי או בשם אחר הכולל את המילים "ישראל אירופה". יחד
10 עם זאת, לא מצאתי מקום להיעתר לסעד הנוסף שהתבקש, ליתן צו המורה לנתבעת
11 ולבעליה לחדול משימוש בצירוף המילים "ישראל אירופה" בהקשר של פעילות
12 עסקית כלשהי. כאמור לעיל, חשש ההטעיה בענייננו מבוסס במידה רבה על כך
13 ששתי החברות מקיימות פעילות עסקית דומה וכשם שאין בקיומן של חברות
14 נוספות, שעיסוקן בתחומים אחרים, אשר בשמן כלולות המילים "ישראל אירופה",
15 כדי לאיין את חשש ההטעיה במקרה דנן, כך אין מקום למנוע מהנתבעת או מבעליה,
16 באופן גורף, את האפשרות לעשות שימוש בשם זה או הכולל צירוף מילים זה,
17 בהקשר של פעילות עסקית אחרת כלשהיא. בנוסף, התובענה הוגשה כנגד הנתבעת
18 בלבד ולא כנגד בעליה וממילא אין מקום לפסיקת סעדים אישיים כנגדם במסגרת
19 הליך זה, לא כל שכן בהקשר של פעילות עסקית אחרת, כלשהיא.

20

21

סוף דבר

22 85. אני מורה לנתבעת להימנע מלהשתמש בשמה הרשום וכל עוד תעסוק בתחום
23 ההתחדשות העירונית גם בכל שם אחר הכולל את צירוף המילים "ישראל אירופה".

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30569-01-22 ס.א. ישראל-אירופה יזמות ושיווק נדל"ן בע"מ נ' קבוצת ישראל
אירופה התחדשות עירונית בע"מ

1 86. הנתבעת תישא בהוצאות התובעת בסך כולל של 40,000 ₪.

2 87. המזכירות תמציא החלטה זו לידי רשם החברות, אשר יפעל כמתחייב ממנה.

3

4

5

6

7

8

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

9

סיגל יעקבי, שופטת

10

11

12

13

